

[Kim Behnke]

Noget af det, der nu er ændret, og som er godt, er, at mange af de tomme erhvervslejemål kan ændres til fornuftig beboelse. Det er jo lidt absurd at have et samfund, hvor folk står på venteliste for at få et sted at bo, og samtidig er der tusinder, ja, millioner af kvadratmeter erhvervslejemål, som ligger ubenyttet hen. Så de dele af ændringsforslagene støtter vi.

Så er der det meget, meget omtalte ændringsforslag nr. 10, som ikke bare er ét ændringsforslag, men en stribe underændringsforslag, og fristelsen var selvfølgelig stor til at bruge Folketingets Boligudvalg til at botanisere, stille underændringsforslag osv. Det havde nok også været tilfældet for et års tid siden, men vi er altså i den situation, at vi har en flertalsregering, så at begynde at lave underændringsforslag til en i forvejen kompliceret boliglovgivning ville kun være at spille vores egen tid, for regeringen kan gennemføre det i den form, det foreligger.

Fru Lissa Mathiasen spurgte med adresse til de tre borgerlige partier – lad mig for fuldstændighedens skyld understrege, at Fremskridtspartiet ikke opfatter sig som et borgerligt parti, men jeg forstod fru Lissa Mathiasen – hvorfor de almennyttige boliger ikke skal være omfattet af det her, og det er rigtigt, som fru Lissa Mathiasen sagde, at det er af ideologiske grunde, at de ikke skal det. Fremskridtspartiet mener, at den almennyttige, sociale boligsektor ikke skal være omfattet af den private byfornyelse. Der er rigeligt med paragraffer og hele 12-13 mia. kr. afsat på finansloven i forskellige former for subsidier til den almennyttige boligsektor, så der er ingen grund til, at den også skal være omfattet af disse regler.

Så er der en række punkter om lejernes muligheder for at nedlægge veto, for at gøre indsigelser, og om at udlejer inden så og så mange dage skriftligt ... osv.

Fremskridtspartiet går ind i det med oprejst pande. Vi stemmer imod de ændringsforslag, hvor vi mener, at det eneste, man får ud af det, er at ansætte en masse konsulenter i Lejernes Landsorganisation, som kan tjene nogle store honorarer på at være såkaldte konsulenter rundt om i landet. Folk skal selv tage ansvaret for at bo et sted, at have deres eget lejemål; vi skal ikke have konsulenter og vejledere til at rende rundt for offentlige penge og deltage i

det. Derfor er der ingen tvivl i sindet hos Fremskridtspartiet om, at vi stemmer nej til den gruppe ændringsforslag.

Vi når frem til, at vi vil stemme for alle ændringsforslag på nær nr. 10, 12 og 17, og kan allerede på nuværende tidspunkt sige, at den udformning, loven så får, når vi når frem til tredje behandling, er en ganske anden end den, lovforslaget havde til første behandling, og så kan vi støtte loven. Jeg understreger det på denne måde, fordi det fremgik ved førstebehandling, at vi ikke kunne støtte lovforslaget, men som sagt har boligministeren gjort sit arbejde om igen, og det skal boligministeren ikke have utak for.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Det er korrekt, at det er nogle meget omfattende ændringsforslag, som er forelagt i dag, og det er også korrekt, at de er kommet sent. Det har en ganske bestemt årsag, nemlig at jeg måtte bruge nogle dage, hvor jeg studerede – for at sige det sådan – Rigshospitalet indvendig fra. Det var sådan, at jeg blev syg, lige før vi skulle have færdigbehandlet disse ændringsforslag og oversendt dem til Folketinget. Jeg beklager, at de er kommet senere, men jeg føler samtidig, at det er den slags force majeure, som kan indtræffe. Jeg er glad for, at de, til trods for at de er kommet sent, er blevet grundigt behandlet i Boligudvalget, og at vi kan færdigbehandle lovforslaget, så loven kan virke fra 1. januar 1994.

Der er virkelig beskæftigelsesmuligheder i det samlede lovforslag, som Folketinget vedtager i morgen. Vi får gang i byfornyelsen i den almennyttige sektor og i den private udlejningssektor, ligesom vi allerede for nogle måneder siden har fået gang i byfornyelsen i andelsboligsektoren. Vi får over en bred front gang i det, vi kunne kalde den forebyggende byfornyelse, hvor vi får bedre lejligheder til gavn for de mennesker, der bor i dem, og samtidig får ledige hænder i arbejde. Altså denne dobbeltgode løsning: lejerne kommer til at bo bedre, lige meget hvilken udlejningssektor de bor i.

Det er en flot konklusion. Vi ved ikke, hvor meget det helt præcis vil udløse beskæftigelsesmæssigt, men der vil være over 4 mia. kr. til rådighed for denne brede indsats. Mange af disse midler har været afsat som følge af tidli-